

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2175/2020
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Младеновић, адвокат из ..., против туженог „Тигар“ АД Пирот, чији је пуномоћник Славољуб Станковић, адвокат из ..., ради исплате зараде и регреса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 336/2020 од 18.06.2020. године, у седници већа одржаној 04.03.2021. године донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 336/2020 од 18.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П1 143/19 од 20.11.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев којим је утврђено да је ништав члан 2. Споразума о регулисању међусобних права и обавеза, закључен дана 18.10.2017. године између Привредног друштва „Тигар“ АД и тужиоца у делу којим је предвиђено да ће послодавац (тужени) извршити исплату свих обавеза које има према тужици када заостале обавезе буду измирене и осталим радницима који остају да раде у друштву, а најкасније до окончања поступка приватизације. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име дела зараде за април 2014. године исплати износ од 24.437,00 динара са законском затезном каматом од 23.11.2017. године, а на име неисплаћеног регреса за 2013. годину износ од 15.563,00 динара са законском затезном каматом од 23.11.2017. године и на име трошкова износ од 28.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражена камата на износ неисплаћеног дела зараде за април 2014. године од тражене камате - 01.06.2014. године до досуђене камате - 23.11.2017. године и на неисплаћени део регреса од тражене камате – 01.01.2014. године до досуђене камате од 23.11.2017. године.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 336/2020 од 18.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П1 143/19 од 20.11.2019. године у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у трећем ставу изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на износ неисплаћеног дела зараде поред досуђене законске затезне камате исплати и камату за период од 01.06.2014. године до 23.11.2017. године, као и на основу неисплаћеног дела регреса за 2013. годину за период од 01.01.2014. године до 23.11.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 78/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући у виду цитирану одредбу закона, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о камати, дакле против решења садржаног у другостепеној пресуди којим је одлучено о споредном тражењу, које не чини главно потраживање, то је ревизија недозвољена. Није од утицаја што је другостепени суд делимично преиначио првостепену пресуду, с обзиром да је преиначена одлука о камати, тако да се не примењује одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, према којој је ревизија увек дозвољена када другостепени суд преиначи пресуду и одлучи о захтевима странака.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић